

גילוי דעת

בס"ד

לכתחילה, חודש אלול ראש השנה (עמ' סח'-ע')

סעיף ו': 'יש מגדולי ישראל שמידי שנה בערב ראש השנה עשו גילוי דעת בנושאים רבים בבחינת 'מהיות טוב' אך הם לא סמכו על גילויי הדעת לכתחילה.

כגון: גילוי דעת - שבכל פעם שאזכיר שם 'אדנות' כוונתי שהוא אדון הכל; ובכל פעם שאזכיר שם 'הוי"ה' כוונתי שהוא אדון הכל, היה הווה ויהיה; ובכל פעם שאזכיר שם 'א-לקים' כוונתי שהוא תקיף, בעל היכולת ובעל הכוחות כולם.

גילוי דעת - שכל דבר טוב שאנהג, שאומר או שאחשוב, יהיה 'בלי נדר'.

גילוי דעת - שכל פעם שאענה 'אמן' אני מתכוון לכל הכוונות המתאימות לאותה 'אמן' (אמת, אני מאמין בזה, 'אל מלך נאמן' הלוואי).

גילוי דעת - שכל המאפים שאוכל, אם לא הופרשה מהם חלה, הרי שהפירורים יהיו חלה.

גילוי דעת - שבכל פעם שאחרים רוצים לצאת ידי חובה בברכתי (כגון: קידוש, המוציא) אני מתכוון להוציאם ידי חובתם.

גילוי דעת - שבכל פעם שאומר קדושה, אני מתכוון לקיים מצוות 'ונקדשתי בתוך בני ישראל'. (ויקרא כב, לט)

גילוי דעת - שבברכת 'אהבת עולם' או 'אהבה רבה' אני מתכוון לכל הזכירות הרמוזות בה.

גילוי דעת - שבכל מעשי, דיבורי ומחשבתי יהיו על פי דעת רשב"י, רבי אלעזר (בנו) והארי ז"ל.

גילוי דעת - שכל מעשי, דיבורי ומחשבתי יהיו לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה לעשות נחת רוח לבורא (לע"נ הוריהם וכיו"ב).

גילוי דעת - שכל תנועה שאעשה תהיה לקיים מצוות בוראי.

גילוי דעת - שבכל פעם שאהיה ש"ץ, אני מכוון להוציא את מי שצריך: בתפילה, בברכות, בקדושה, בספירת העומר וכיוצ"ב.

גילוי דעת - שאם לא יהיו 10 אנשים שיענו 'אמן' על חזרת הש"ץ הרי שהיא תהיה תפילת נדבה.

גילוי דעת - שאם הש"ץ אינו ראוי, הרי שאני מתפלל ביחידות ואיני מצטרף עם הש"ץ.

גילוי דעת - שבצומות דרבנן אם אשכים לפני עלות השחר אוכל לאכול ולשתות.

גילוי דעת - שבכל ברכה שאברך מברכות הנהנין, אני מתכוון לפטור את כל מה שאוכל בהמשך (אף מאכלים שאינם לפנייהם) בכל חדרי הבית.

גילוי דעת - שבכל פעם שאטול ידיים לפת, אני מתכוון לנטילה המכשרת לאכילה.

גילוי דעת - שבכל פעם שאקרא קריאת שמע בין השקיעה לצאת הכוכבים, אני מתכוון לצאת ידי חובה אם אשכח לקרוא לאחר צאת הכוכבים.

גילוי דעת - שבכל זמן שאעסוק בתורה, אני מתכוון לקיים מצות ת"ת, מצוות: 'ושננתם לבניך', מצות 'ודברת במ' ומצות 'והגית בו'.

גילוי דעת - שאני רוצה לצאת ידי חובה בתפילין הנכונות, והתפילין השניות (רש"י או ר"ת) הם סתם רצועות.

גילוי דעת - שבכל אכילה ושתיה אני מתכוון שאהיה בריא וחזק לעבודת השי"ת.

גילוי דעת - שבברכתי על הטלית גדול אני מתכוון לפטור את הטלית קטן, ומתכוון לקיים מצוות: 'ועשו להם ציצית', (במדבר טו, לח) ומצות עיטוף בציצית, כדי לזכור את כל מצות ה'.

גילוי דעת - שבכל פעם שאקיים מצוות צדקה או מעשר כספים, אני מתכוון לקיים מצות 'פתוח תפתח', 'נתון נתן', 'אל ירע לבבך', 'לא תאמץ את לבבך', 'לא תקפוצ את ירך', 'והלכת בדרכיו', 'ואהבת לרעך כמוך', 'והחזקת בו', 'וחי אחיך עמך'.

גילוי דעת - שבכל הקניות שאערוך לשבת, אני מתכוון לכבוד שבת קודש.

גילוי דעת - שכל מה שאוכל בשבת, אני מתכוון בזה לקיים מצות עונג שבת.

גילוי דעת - שאם אומר לחברי את מספר הימים לעומר, איני רוצה לצאת ידי חובתי בזה.

גילוי דעת - שבכל התקיעות שאשמע בראש השנה, אני מתכוון לצאת ידי חובה.

גילוי דעת - שבכל כניסה לסוכה ושהיה בסוכה, אני מתכוון לקיים מצות סוכה, זכר ליציאת מצרים וזכר לענני כבוד.

גילוי דעת - שכשאחזז את ארבעת המינים לפני הברכה, איני רוצה לצאת ידי חובה.

גילוי דעת - שאיני מקצה מדעתי את נוי הסוכה.

